

истинѣ-тъ, и дѣла-та му ще ся обличатъ.

Таковыя сѣ нѣкои отъ най похвалны-тъ и най общепріятны-тъ доказательства които безвѣрници-тъ простиратъ днесъ. И не сѣ малко оня които чрѣзъ такыя доказательства сѣ убѣдени да отхвърлятъ надежды-тъ, утѣшенія-та и въздържаніе-то на Христіанство-то.

Азъ не могъ да говорѣхъ за такыя челоуѣцы съ другъ духъ, освѣнъ съсъ жалость. Тѣ лишаватъ себе си отъ онова което увеличава всичкѣ-тъ земнѣ радости, и умалява всичкѣ-тъ земнѣ скърби; онова което произвожда миръ на земѣ-тъ и благоволеніе между челоуѣцы-тъ; онова което подпира въ врѣме на болестъ, и утѣшава на смъртнѣй-тъ часъ. Да, ные плачемъ за окаяннѣй-тъ безвѣрникъ.

Послѣдни-тъ думы на единъ христіанинъ и на единъ безвѣрникъ:

ПЕЙСОНЪ.

“И сега е Богъ въ тайнѣ стаѣ. Азъ го видѣхъ: но о, колко неизразимо, любезно и славно Сщщество ся види, той достойно за хыляды сърдца, ако гы имахмы.

Той е тука и мя слуша като ся молѣхъ за челоуѣцы-тъ, които той е създалъ, и които пазитъ и благославя, да го обичатъ. Небеснѣй-тъ Іе-

НЮПОРТЪ.

“Че има Богъ азъ знаѣхъ, защото постоянно усѣщамъ слѣдствія-та на гнѣвъ-тъ Му; че има пѣкъль такожде ми е явно, като съмъ приелъ вече въ сърдце-то си единъ залогъ отъ наслѣдіе-то ми тамъ. Че има една естественихъ съвѣсть, азъ сега усѣщамъ съ ужастъ и изумленіе, понеже тя непрѣстанно